

XXVIII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Navneforandring.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 8de Februar 1898.)

Det er naturligt, at Udvalget, der — paa et enkelt Medlem nær — bestaar af de samme Medlemmer som det tilsvarende Udvalg i Fjor, hvilke derhos selv have stillet det foreliggende Forslag, endnu kan slutte sig saavel til dette som til den Begrundelse deraf, der er givet dels i den foreløbige Betænkning fra i Fjor, dels af Forslagsstillernes Ordfører under Sagens foregaaende Behandling i Mar. Naar man nu desuagtet indstiller til Vedtagelse et nyt Forslag, saa skyldes det den Anledning, som er givet dertil under Sagens Behandling særlig gennem Konferencer med Ministeren, idet man derigennem har set, at vil man naa et positivt Resultat af sit Arbejde, er der mest Udsigt dertil ad denne Vej.

Idet man med Hensyn til Forslagets almindelige Formaal saavel som med Hensyn til Begrundelsen af de Enkeltheder, som det har tilfælles med det tidligere Forslag, kan henvise til de til Forsvar for dette fremførte Betragtninger og med Hensyn til de Punkter, hvori det adskiller sig deraf, væsentligt maa henholde sig til det nys anførte om dets Oprindelse, skal man kun til Vejledning ved Forstaaelsen deraf tilføje følgende:

Det ny Forslag gaar ligesom det gamle ud paa at indføre dels en midlertidig Ordning, som skal gælde til Udgangen af 1899, dels Bestemmelser, som skulle have vedvarende Gyldighed, men medens i det gamle Forslag Hoveddelen havde den førstnævnte Karakter — kun § 7 om de almindelige kongelige Navnebevillinger skulde vedblive at gælde — saa er det her omvendt, idet kun Bestemmelsen i § 2 Nr. 3 om Udgangen til at antage det af Ens Fader og Farfader baaarne Stammaavn med den dertil sig sluttende § 4 har den midlertidige Karakter.

I øvrigt gaar det ny saavel som det gamle Forslag ud paa ved Siden af den allerede bestaaende Afgang til Navneforandring ved tgl. Bevilling at indføre en ligefrem Ret for Enhver til paa en nem Maade og uden Udgift for sig eller sine Børn at faa tillagt et nyt Efternavn, som har Gyldighed til alle Sider. Forfellen ligger i de Navne, som kunne vælges. Man fastholder, at der maa være Grænser væsentlig af Hensyn til alt bestaaende Slægtsnavne, men medens man tidligere søgte Grænsen i, at det ny Navn i Forvejen skulde være knyttet til paagældende selv, hans Slægt